

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/298/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1103899235
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Král
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1103899235.13

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Krála a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Zuzany Kučerovej, v právnej veci žalobkyne: Y. M., V. Y. X, V., zastúpenej advokátom Mgr. Vladimír Šárnik, Rožňavská 2, Bratislava, proti žalovanému: P. F. M., V. X. XXX, O. Ž., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva bývalých manželov, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 23. augusta 2018, č.k. (12C)16Ct/15/2003-634, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdzuje.

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nepriznal žiadnej strane právo na náhradu trov prvoinštančného konania. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania (sp. zn. 6Co/126/2018) v celom rozsahu.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 28.05.2003, doplnenou podaním zo dňa 24.06.2003 domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zaniklo rozvodom na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 18C/184/1994-85 zo dňa 28.10.1999, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.06.2000. Vzhľadom k tomu, že ani po uplynutí značnej doby od rozvodu manželstva nedošlo k dohode, požiadala súd o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva. Predmetom vyporiadania malo byť motorové vozidlo C. Z., motorové vozidlo Y. W., garáž na G. H. Č.. XX v Bratislave a hnuiteľné veci nachádzajúce sa v byte na G. H. Č.. XX X. V. Za predaj bytu na V. H. Č.. XX X. V. si nárokovala sumu vo výške 9.958,18 EUR (300 000,- SKK). Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 04.11.2003 žalobkyňa spresnila žalobu v časti hnuiteľných vecí. Žiadala v rámci vyporiadania bezpodielového vlastníctva zohľadniť členský podiel nadobudnutý v L. V. Y., ktorý bol dňa 10.11.1999 prevedený na C.. U. G. za sumu 19.916,35 EUR (600 000,- SKK). Do masy bezpodielového vlastníctva žiadala zahrnúť aj automobil Y. W., ktorý žalovaný predal po zániku bezpodielového vlastníctva, ako aj poistné plnenie prijaté žalovaným od R. P., R..F. na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 21C/170/98-123. Uviedla, že žalovaný bez jej súhlasu použil z prostriedkov patriacich do bezpodielového vlastníctva sumu vo výške 13.277,57 EUR (400 000,- SKK) na nadobudnutie motorového vozidla V. XXX C.. Rovnako žalovaný bez jej súhlasu použil sumu vo výške 1.659,70 EUR (50 000,- SKK) ako vklad do obchodnej spoločnosti V., F.. F..E..D.. Z prostriedkov patriacich do bezpodielového vlastníctva bola vynaložená suma vo výške 763,46 EUR (23 000,- SKK) na zhodnotenie bytu na G. H. Č.. X X. V.R., vo vlastníctve žalovaného. Vzhľadom k uvedenému žiadala prikázať hnuiteľné veci do vlastníctva žalovaného a titulom vyporiadania podielov zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 33.043,55 EUR (995.470,- SKK) s príslušenstvom.

3. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 16Ct/15/2003-585 zo dňa 12.02.2016 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 16Ct/15/2003-590 zo dňa 29.02.2016, bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vypořiadal tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal:

- " 24 ks príborov,
- " konferenčný stolík,
- " 2 ks skriniek zo sektorového nábytku,
- " 1 ks stolík pod TV,
- " umelý vianočný stromček.

do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal:

- " obedovú súpravu,
- " 6 ks hrmcov hnedej farby,
- " francúzsku posteľ,
- " 2 ks skriniek zo sektorového nábytku,
- " detskú váľendu,
- " detskú stoličku,
- " prenosný televízor F. N.-XXXXG,
- " televízor F. Y.-XXXX,
- " mrazničku bielu, 150l,
- " chladničku bielu, 150l,
- " žehliacu dosku.

a žalovanému uložil povinnosť titulom vyrovnania podielov zaplatiť žalobkyni sumu 9.163,50 EUR a sumu 7.582,37 EUR, teda spolu 16.745,87 EUR. Zároveň súd rozhodol, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, ktoré Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 3Co/138,140/2016-608 zo dňa 27.10.2017 v dôsledku vád odmietol a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 16Ct/15/2003-611 zo dňa 09.02.2018 rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že predmetom konania bolo vypořiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v rámci ktorého mali obe sporové strany iba čiastočný úspech, každý v rovnakom rozsahu, keďže pri vypořiadaní bezpodielového spoluvlastníctva sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké a preto náhradu trov konania nebolo možné pomerne rozdeliť.

6. Žalobkyňa podala proti tomuto uzneseniu odvolanie, v ktorom namietala nepriznanie náhrady trov konania, argumentujúc existenciou jej nároku na túto náhradu z dôvodu správania žalovaného v konaní, ktoré vybočovalo z medzí racionality, slušnosti a primeranosti, pričom mala za to, že súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania mal vziať v úvahu tieto dôvody hodné osobitného zreteľa a priznať jej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu v zmysle § 257 CSP.

7. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 6Co/126/2018-628 zo dňa 31.05.2018 zrušil uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 16Ct/15/2003-611 zo dňa 09.02.2018 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že v sporovom konaní sa povinnosť nahradit' trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 255 CSP) resp. zásadou procesného zavinenia zastavenia konania (§ 256 CSP). Len výnimočne nemusí súd úspešnej sporovej strane priznať náhradu trov konania, resp. neuložiť povinnosť neúspešnej sporovej strane nahradit' trovy konania úspešnej sporovej strane (§ 257 CSP). Ide však o ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu (cit. ustanovenie je teda použiteľné i na prípady rozhodovania o trovách konania, kedy bolo konanie zastavené). Predpokladom jeho použitia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnej sporovej strane. Uviedol, že odvolacia námietka žalobkyne, že súd prvej inštancie mal vzhľadom na osobitné okolnosti konania a správanie žalovaného aplikovať ustanovenie § 257 CSP v spojení s článkom 4 ods. 1 CSP a priznať jej náhradu trov

konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa, je predčasná resp. nedôvodná. Podľa §257 CSP sa totiž náhrada trov konania nepriznáva (inak úspešnej strane sporu), a nie priznáva. Pokiaľ súd prvej inštancie nepriznal nárok na náhradu trov konania žiadnej zo sporových strán iba s odôvodnením, že predmetom konania bolo vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v rámci ktorého mali obe sporové strany iba čiastočný úspech, každý v rovnakom rozsahu (§ 255 ods. 2 CSP), keďže pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké a preto náhradu trov konania nemožno pomerne rozdeliť, odvolací súd poukázal na to, že v konaní o vyporiadanie BSM patrí náhrada trov konania podľa procesného úspechu, pričom procesný úspech sa posudzuje podľa toho, či bolo žalobe ako takej vyhovené, ale zároveň aj podľa toho, akým spôsobom bol spoločný majetok manželov vyporiadaný. Strana sporu je v konaní v plnej miere úspešná, keď súd vyhovel jej návrhu na vyporiadanie BSM a zároveň bolo BSM vyporiadané prevažne spôsobom ňou navrhovaným. Poukázal na judikatúru súdov Českej republiky (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I ÚS 1441, rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/3730/2015, 22Cdo/4551/2015, 22Cdo/3331/2014, 22Cdo/1894/2014 a pod.) ktoré sú plne aplikovateľné i na prejedávaný prípad a z ktorej vyplýva, že v konaní o vyporiadanie BSM by mala byť rovnosť podielov manželov len jedným z hľadísk pri posudzovaní úspechu strán sporu, a to najmä za situácie, keď existuje spor o uplatnenie tzv. disparity podielov (kedy súd rozhoduje o tom, či sa podiely manželov na spoločnom majetku neurčia iným spôsobom). Keďže v tomto prípade nebola zo žiadnej strany sporu prednesená požiadavka na disparitu podielov, mal súd pri rozhodovaní o trovách konania prihliadať i na to, či bolo žalobe ako takej vyhovené, akým spôsobom bolo vysporiadanie BSM navrhnuté v žalobe a akým spôsobom bol spoločný majetok manželov následne súdom vyporiadaný. Odvolací súd potom uviedol, že ak rozvedený manžel dosiahol v súdnom konaní vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva autoritatívnym rozhodnutím súdu s presne takým spôsobom vyporiadania, na akom sa márne pokúšal s druhým z rozvedených manželov dohodnúť, a aký následne navrhol v súdnom konaní, bol v súdnom konaní v plnom rozsahu úspešný. Nie je vylúčené, aby súd dospel i k záveru (ako tomu bolo i v tomto prípade), že obe sporové strany mali iba čiastočný úspech (porovnaním žalobného petitu - navrhovaného spôsobu vyporiadania a výroku rozsudku- súdom určeného spôsobu vyporiadania) v konaní. Odvolací súd uložil súdu prvého stupňa povinnosť v novom rozhodnutí vysvetliť, ktorá strana sporu mala úspech v konaní a v akom pomere, s tým, že pri svojom rozhodovaní prihliadne i na skutočnosti (kritériá) uvedené v jeho rozhodnutí. Zároveň, z dôvodu žalobkyňou navrhnutého prípadného postupu podľa § 257 CSP, zohľadní i to, či sú pre aplikáciu tohto ustanovenia (potom čo ustáli úspech strán sporu) dané dôvody, zohľadňujúc pritom skutočnosť, že podľa cit. ustanovenia možno nárok na náhradu trov konania iba nepriznať (nie priznať) inak v spore úspešnej strane sporu a v novom rozhodnutí rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

8. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením, s poukazom na § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, § 396 ods. 3 CSP, opätovne nepriznal žiadnej zo sporových strán nárok na náhradu trov prvoinštančného konania. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania (sp. zn. 6Co/126/2018) v celom rozsahu. Súd prvej inštancie uviedol, že pri opätovnom rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania bol v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 CSP nepriznal žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania, nakoľko mal za to, že v konaní mali obe sporové strany iba čiastočný úspech, každý v rovnakom rozsahu, keďže pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva sa vychádzalo z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké a náhradu trov konania preto nie je možné pomerne rozdeliť. K uvedenému súd prvej inštancie dospel na základe právoplatného rozsudku č.k. 16Ct/15/2003-585 zo dňa 12.02.2016 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 16Ct/15/2003-590 zo dňa 29.02.2016, ktorým vyporiadal bezpodielové vlastníctvo manželov rovným dielom tak, že hnuiteľné veci rozdelil a titulom vyrovnania podielov uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 16.745,87 EUR. Z uvedeného vyplýva, že v tomto konaní nedošlo k disparite podielov, teda nerovnosti podielov, ktorá by odôvodňovala rôzny rozsah úspechu sporových strán v konaní.

9. Súd prvej inštancie po posúdení miery úspechu strán v spore, (vzhľadom na obsah podanej žaloby, spôsob vyporiadania bezpodielového vlastníctva tam uvedený a konečný spôsob vyporiadania bezpodielového vlastníctva autoritatívnym rozhodnutím súdu, rozsudkom č.k. 16Ct/15/2003-585 zo dňa 12.02.2016 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 16Ct/15/2003-590 zo dňa 29.02.2016), dospel k názoru, že tieto v dôsledku ich diametrálnej odlišnosti (žalobkyňa sa žalobou domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, predmetom ktorého malo byť motorové vozidlo C. Z., motorové vozidlo Y. W., T. na G. H. Č.. XX X. V. a hnuiteľné veci nachádzajúce sa v byte na G. H. Č.. XX X.

V., ktoré žiadala prikázať žalovanému a titulom vyporiadania podielov zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 33.043,55 EUR (995.470,- SKK) s príslušenstvom, pričom súd svojim rozhodnutím vyporiadal iba časť týchto huteľných vecí, ktoré navyše rozdelil a prikázal obom stranám, a žalovanému uložil povinnosť titulom vyrovnacieho podielu zaplatiť žalobkyni iba sumu 16.745,87 EUR) nemožno považovať za rovnakú mieru úspechu strán v konaní o vyporiadanie bezpodielového vlastníctva manželov a preto nemožno ani konštatovať, že žalobkyňa svojou žalobou dosiahla rovnaké usporiadanie vzťahov so žalovaným, na akom sa so žalovaným snažila márne dohodnúť v rámci mimosúdneho vyrovnania. Vzhľadom k tomu nemohol potom súd prvej inštancie konštatovať plný úspech žalobkyne v konaní a priznať jej plnú náhradu trov konania.

10. K návrhu žalobkyne na postup podľa § 257 CSP (t.j. aby súd zohľadnil dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v správaní žalovaného v konaní, ktoré vybočovalo z medzí racionality, slušnosti a primeranosti, a priznal žalobkyni pre tieto dôvody plnú náhradu trov konania), súd prvej inštancie uviedol, že pri opätovnom rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania bol v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý v odseku 7. uznesenia č.k. 6Co/126/2018-628 dospel k názoru, že ustanovenie § 257 CSP nemožno v tomto prípade aplikovať za účelom priznania žalobkyni plnej náhrady trov konania, nakoľko uvedené ustanovenie pripúšťa iba nepriznanie náhrady trov konania inak úspešnej sporovej strane v konaní, teda nie priznanie tejto náhrady inak neúspešnej, respektíve čiastočne úspešnej sporovej strane v konaní.

11. Súd prvej inštancie zároveň podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodol aj o trovách odvolacieho konania sp. zn. 6Co/126/2018 a keďže odvolací súd na odvolanie žalobkyne zrušil uznesenie súdu prvej inštancie 16Ct/15/2003-611 zo dňa 09.02.2018 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, ustálil, že táto mala v odvolacom konaní sp. zn. 6Co/126/2018 plný úspech a preto jej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania sp. zn. 6Co/126/2018 v celom rozsahu.

12. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalobkyňa a napadla ním výrok, ktorým súd prvej inštancie nepriznal trovy prvoinštančného konania žiadnej zo sporových strán. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutom výroku zmenil tak, že žalobkyni prizná plný nárok na náhradu trov prvoinštančného konania. Uviedla, že súd prvej inštancie vychádzal zo záveru, že v konaní mali obe strany čiastočný úspech, každá v rovnakom rozsahu, keďže súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo rovným dielom tak, že huteľné veci rozdelil a titulom vyrovnania podielov uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 16 745,87 EUR. Takáto interpretácia výsledku konania je však podľa žalobkyne nesprávna. Súd totiž nerozdeľoval iba jestvujúce huteľné veci, naopak, tieto tvorili iba zanedbateľnú hodnotu masy BSM, pričom časť vyrovnávacieho podielu žalobkyne pripadajúca na vyrovnania hodnoty huteľných vecí bola vo výške 117,87 EUR. Podstata časť vyrovnávacieho podielu pozostávala z náhrady spoločných prostriedkov, ktoré žalovaný použil bez súhlasu žalobkyne na svoje osobné potreby (príjem z predaja členského podielu v bytovom družstve, poisťné plnenie za poistenia proti krádeži motorového vozidla, vklad do obchodnej spoločnosti). Z procesného hľadiska teda nešlo o jednoduché rozdelenie nespornej masy BSM, ale naopak, žalobkyňa tvrdila určitú masu BSM, pričom žiadala aj náhradu za prostriedky, ktoré z BSM žalovaný použil na svoje súkromné potreby. Naopak, žalovaný tvrdil nulovú masu BSM a popieral použitie prostriedkov z BSM pre jeho súkromné potreby. Miera úspechu strany v konaní o vyporiadanie BSM sa nemeria iba tým, aká časť masy BSM bola strane prisúdená, ale je potrebné zohľadniť aj žalobné požiadavky strany. Opačný prístup by znamenal úplné vylúčenie náhrady trov v konaní o vyporiadanie BSM, keďže BSM sa, až na nepatrné výnimky, vždy vyporiadava rovným dielom pre každého z bývalých manželov.

13. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť. Poukázal na to, že v konaní o vyporiadanie BSM súd prvej inštancie rozhodol o zrušení a vyporiadaní BSM žalobkyne a žalovaného, nakoľko nedošlo k jeho vyporiadaniu mimosúdnou cestou. Vzhľadom ku skutočnosti, že predmetom konania bolo vyporiadanie BSM, v rámci ktorého mali obe sporové strany iba čiastočný úspech, každý v rovnakom rozsahu, keďže pri vyporiadaní BSM sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké, náhradu trov konania nemožno pomerne rozdeliť a preto súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania. Je spravodlivé, aby každá zo sporových strán znášala svoje trovy.

14. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

15. Ako už uviedol odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení z 31.5.2018 č.k. 6Co/126/2018-628, povinnosť nahradíť trovy konania (pokiaľ nedošlo k jeho zastaveniu) sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 255 CSP). Procesný úspech sa potom posudzuje podľa toho, či bolo žalobe ako takej vyhovené, ale zároveň aj podľa toho, akým spôsobom bol spoločný majetok manželov vyporiadany. Strana sporu je v konaní v plnej miere úspešná, keď súd vyhovel jej návrhu na vyporiadanie BSM a zároveň bolo BSM vyporiadané prevažne spôsobom ňou navrhovaným. Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je jedným z konaní, v ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami sporu. Hoci platná právna úprava civilného procesu určité osobitosti konaní v ktorých z (hmotnoprávneho) právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami sporu (a kam patrí okrem konania o vyporiadanie BSM aj konanie o vyporiadanie neoprávnenej stavby, ako aj konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva) zohľadňuje, keď ustanovuje, že súd nie je žalobným návrhom v týchto prípadoch viazaný (viď § 216 ods. 2 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>), vo vzťahu k trovám konania žiaden osobitný postup neponúka. Možno teda uzavrieť, že aj v týchto konaniach je pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré nebolo zastavené, s poukazom na § 255 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> nutné vychádzať zo zásady úspechu (zo staršej judikatúry a literatúry k uvedenému pozri napr. Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČSR k výkladu zákonných ustanovení o bezpodielovom spoluvlastníctve sp. zn. Cpj 86/71 a Soukup, J. v: Handl, V., Rubeš, J.: Občianský soudní řád. Komentář. I. díl. Praha: Panorama: 1985 a z tej novšej napr. nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 1441/11 <<http://merit.slv.cz/I.US1441/11>>, či rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 3730/2015 <<http://merit.slv.cz/22Cdo3730/2015>>, sp. zn. 22 Cdo 4551/2015 <<http://merit.slv.cz/22Cdo4551/2015>>, sp. zn. 22 Cdo 3331/2014 <<http://merit.slv.cz/22Cdo3331/2014>>, sp. zn. 22 Cdo 1894/2014 <<http://merit.slv.cz/22Cdo1894/2014>> a pod., keď posledne citované rozhodnutia, napriek tomu, že sa jedná o rozhodnutia súdov Českej republiky, sú plne aplikovateľné i na prejednávaný prípad vzhľadom na skutočnosť, že ust. § 142 ods. 1 a 2 zákona č. 99/1963 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/>> Občianskeho súdneho rádu je takmer totožné s ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>). Ďalej z už citovanej judikatúry vyplýva, že v konaní o vyporiadanie BSM by mala byť rovnosť podielov manželov len jedným z hľadísk pri posudzovaní úspechu strán sporu, a to najmä za situácie, keď existuje spor o uplatnenie tzv. disparity podielov (kedy súd rozhoduje o tom, či sa podiely manželov na spoločnom majetku neurčia iným spôsobom napr. s prihliadnutím na to, že sa jeden z manželov osobitnou mierou, na ktorú by bolo potrebné zvlášť prihliadať, o nadobudnutie majetku alebo o jeho udržanie pričínil). Pri rozhodovaní o nákladoch konania o vyporiadanie BSM je treba preto prihliadať k výške požadovaného a skutočne priznaného podielu, k spôsobu, akým strany sporu navrhli BSM vyporiadať a ako túto otázku posúdil konajúci súd a zohľadniť i výsledok sporu medzi stranami o to, ktoré veci (majetkové položky) do BSM prináležia a ktoré nie.

16. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, keď v danej veci nebola žiadnou zo strán sporu prednesená požiadavka na disparitu podielov, správne postupoval súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, keď následne prihliadal na to, či bolo žalobe ako takej vyhovené, akým spôsobom bolo vysporiadanie BSM navrhnuté v žalobe a akým spôsobom bol spoločný majetok manželov následne súdom vyporiadany, ako meritórne súd vyriešil rozhodné otázky, ktorými otázkami boli, čo všetko tvorilo masu BSM, či bol alebo nebol dôvod vyporiadať BSM v tzv. širšom rozsahu a akým spôsobom bolo nutné BSM vyporiadať (t.j. komu ktoré veci tvoriace BSM prikázať do vlastníctva a akú sumu určiť na vyrovnanie podielov) a pod. V tomto smere potom platí, že ak rozvedený manžel dosiahol v súdnom konaní vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva autoritatívnym rozhodnutím súdu s presne takým spôsobom vyporiadania, na akom sa márne pokúšal s druhým z rozvedených manželov dohodnúť, a aký následne navrhol v súdnom konaní, bol v súdnom konaní v plnom rozsahu úspešný. Nie je vylúčené ani to, aby súd dospel i k záveru (ako tomu bolo i v tomto prípade), že obe sporové strany mali iba čiastočný úspech (porovnaním žalobného petitu - navrhovaného spôsobu vyporiadania a výroku rozsudku- súdom určeného spôsobu vyporiadania) v konaní.

17. V danej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vyporiadania BSM so žalovaným tak, že žalovanému bude uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 388 500 SKK/12.895,84 EUR ako náhradu za vyrovnanie spoločne nadobudnutej majetkovej hodnoty, ďalej mu bude uložená povinnosť vrátiť žalobkyni veci uvedené v odseku II bod e), ako aj osobné veci patriace žalobkyni a synovi, s tým, že dovoz týchto vecí zabezpečí žalovaný na svoje náklady, a ďalej mu

bude uložená povinnosť zabezpečiť žalobkyni primeraný náhradný dvojizbový byt prípadne mu bude uložená povinnosť poskytnúť žalobkyni na jeho zakúpenie sumu rovnajúcu sa hodnote dvojizbového bytu. Žalobkyňa v žalobe ďalej uviedla, že sa pokúsila vec (pred začatím súdneho konania) riešiť dohodou, avšak jej znenie nie je súdu známe, nakoľko táto dohoda nie je obsahom súdneho spisu (nebola priložená k žalobe). Podaním zo dňa 4.11.2003 žalobkyňa navrhla zmenu žaloby tak, že z vecí patriacich do BSM sa do výlučného vlastníctva žalovaného prikážu hnutelné veci označené v tomto návrhu a žalovanému bude uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom majetkového vyrovnania sumy 139 800 SKK za bytové zariadenie, 75 000 SK za vozidlo Y. W., 50 000 SKK za vozidlo E. W., 200 000 SKK ako náhradu 1/2 prostriedkov použitých na zakúpenie motorového vozidla V. XXX C., 219 970 SKK ako náhradu za 1/2 pohľadávky voči spoločnosti R., R..F., 300 000 SK ako 1 ceny za prevod členského podielu a 11 500 SKK ako náhradu za 1 prostriedkov použitých z BSM na zhodnotenie majetku patriaceho do výlučného vlastníctva žalovaného (spolu 995 470 SK/33.043,55 EUR). Podaním zo dňa 20.4.2005 (označeným ako zmena návrhu na začatie konania a čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania) žalobkyňa navrhla, aby bolo BSM strán sporu vyporiadané tak, že z vecí patriacich do BSM sa do výlučného vlastníctva žalovaného prikážu hnutelné veci špecifikované v tomto návrhu v celkovej hodnote 25 600 SK a žalovanému bude uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom majetkového vyrovnania sumy 25.600 SKK za bytové zariadenie, 75 000 SKK za vozidlo Y. W., 50 000 SKK za vozidlo E. W., 200 000 SKK ako náhradu 1/2 prostriedkov použitých na zakúpenie motorového vozidla V. XXX C., 219 970 SK ako náhradu za 1/2 pohľadávky voči spoločnosti R., R..F., 300 000 SKK ako 1 ceny za prevod členského podielu a 11 500 SK ako náhradu za 1 prostriedkov použitých z BSM na zhodnotenie majetku patriaceho do výlučného vlastníctva žalovaného (spolu 882 070 SKK/29.279,36 EUR). Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 16Ct/15/2003-585 zo dňa 12.02.2016 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 16Ct/15/2003-590 zo dňa 29.02.2016, bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporiadal tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal: 24 ks príborov, konferenčný stolík, 2 ks skriniek zo sektorového nábytku, 1 ks stolík pod TV a umelý vianočný stromček. Do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal: obedovú súpravu, 6 ks hrncov hnedej farby, francúzsku posteľ, 2 ks skriniek zo sektorového nábytku, detskú váleňdu, detskú stoličku, prenosný televízor F. N.-XXXXG, televízor F. Y.-XXXX, mrazničku bielu, 150l, chladničku bielu, 150l a žehliacu dosku. Žalovanému zároveň uložil povinnosť titulom vyrovnania podielov zaplatiť žalobkyni sumu 9.163,50 EUR a sumu 7.582,37 EUR, spolu 16.745,87 EUR. Krajský súd v Bratislave, ako odvolací súd, odvolanie žalovaného proti tomuto rozsudku odmietol a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Rozsudok o vyporiadaní BSM tak nadobudol právoplatnosť. Porovnaním spôsobu vyporiadania BSM navrhnutého žalobkyňou v žalobe so spôsobom jeho vyporiadania právoplatným rozhodnutím súdu, možno dospieť k záveru, že žalobkyňa nedosiahla vydanie takého autoritatívneho rozhodnutia súdu, ktorý by vyporiadal BSM spôsobom, akým navrhovala v súdnom konaní. Zároveň nie je možné porovnať tento spôsob vyporiadania (rozhodnutím súdu) so spôsobom, na akom sa žalobkyňa márne pokúšala so žalovaným dohodnúť, keďže žalobkyňa znenie dohody (mimosúdnej) v konaní nepredložila. Možno preto uzavrieť, že žalobkyňa nebola v spore plne úspešná, keďže súd nerozhodol o vyporiadaní BSM v súlade s navrhovaným spôsobom vyporiadania v žalobe, ani v dohode o vyporiadaní BSM. Nakoľko žalobkyňa v spore plne úspešná nebola, možno zároveň konštatovať, že obe strany mali v spore úspech iba čiastočný. Správne potom postupoval súd prvej inštancie, keď o trovách prvoinštančného konania rozhodol postupom podľa § 255 ods. 2 CSP. Ani námietky vznesené žalobkyňou v odvolaní nemohli ovplyvniť správnosť záveru súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, keďže žalobkyňou navrhovaný spôsob vyporiadania BSM (v žalobe) v sebe zahŕňal i ňou označené príjmy z predaja členského podielu v bytovom družstve, poistné plnenie za poistenia proti krádeži motorového vozidla, i vklad do obchodnej spoločnosti (teda prostriedky, ktoré z BSM mal žalovaný použiť na svoje súkromné potreby), avšak s ich konečným žalobkyňou navrhovaným vyporiadaním sa súd prvej inštancie nestotožnil (porovnaním navrhovaného spôsobu vyporiadania a spôsobu vyporiadania určeného rozhodnutím súdu). Inými slovami, súd prvej inštancie pri určení miery úspechu žalobkyne v spore zohľadnil aj tieto skutočnosti, keďže tieto boli predmetom vyporiadania v zmysle podania žalobkyne zo dňa 20.4.2005, avšak v konečnom dôsledku žalobkyňou navrhnutý spôsob vyporiadania (vrátane zohľadnenia aj týchto skutočností) nezodpovedal vyporiadaniu BSM uskutočneného súdom. Keďže žiadna zo strán sporu nemala v spore plný úspech (a teda každá mala úspech iba čiastočný), správne o trovách konania rozhodol súd prvej inštancie za použitia ust. § 255 ods. 2 CSP keď vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, keďže mu to cit ustanovenie umožňovalo.

18. Z týchto dôvodov nezostalo odvolaciemu súdu iné, než uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p..

19. Výrok, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobkyni trovy odvolacieho konania sp. zn. 6Co/126/2018, odvolaním napadnutý nebol (žalovaný nepodal proti nemu odvolanie), a tento nadobudol právoplatnosť.

20. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, úspešnému v odvolacom konaní, nepriznal nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania, nakoľko mu v tomto odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).